

ÉRKEZETT 2016 AUG 04

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a [REDACTED]
[REDACTED] által képviselt **dr. Iványi Gábor** [REDACTED]
[REDACTED] felperesnek a dr. [REDACTED] jogtanácsos által képviselt
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-
132.) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított
perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A bíróság az alperes 2016. február 17. napján kelt 2061056782 számú határozatát a Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága 2015. november 23. napján kelt 1339160464
számú határozatára kiterjedően hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra
kötelezi.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000
(harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

Indokolás

A felperes a 2014. évi személyi jövedelemadó bevallásában a befizetett adójának további 1%-a
tekintetében kedvezményezettként jelölte meg a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget (a
továbbiakban: MET) akként, hogy a rendelkező nyilatkozaton (a továbbiakban: nyilatkozat) a MET
2012. május 20. napjával törölt 0444 technikai számára hivatkozott. A MET 2013. március 21-én a
6/2013. (III.1.) AB határozat (továbbiakban: ABh) alapján technikai számának megállapítását kérte,
mely eljárást a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatósága 2013. április 23-án
felfüggesztett, egyúttal felhívta a MET-et, hogy kezdeményezze egyházi jogállásának elismerését az
Országgyűlésnél. A felfüggesztett eljárás az alperes per tárgyát képező határozatának meghozataláig
nem folytatódott.

A Nemzeti Adó és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú
adóhatóság) 2015. november 23-án kelt 1339160464 számú határozatában megállapította, hogy a
nyilatkozat érvénytelen. Indokolásában az 1996. évi CXXVI. törvény (Szftv.) 5/A.§ (1) bekezdés c)
pontjára utalva rögzítette, hogy a nyilatkozat téves technikai számot tartalmazott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. február 17. napján kelt 2061056782 számú
határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában az ABh figyelembevételét
azzal utasította el, hogy a MET érvényes technikai száma hiányának okát vizsgálnia nem kellett. Az
Szftv. 4/A.§ (1) bekezdés a) pontjára utalva megállapította, hogy a MET nem bevett egyház, a
felperes által megadott technikai szám az Szftv. 4/A.§ (4) bekezdése alapján közzétett listában nem

szerepelt.

Felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megváltoztatását, másodlagosan azok hatályon kívül helyezést, és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte, perköltséget igényelt. Elsődleges kereseti kérelméhez előadta, hogy a 2011. évi CCVI. törvény (Ehtv.) alkotmányellenesen fosztotta meg a MET-et egyházi jogállásától, melyre tekintettel a 0444-es technikai szám törlése is jogellenes volt; azzal, hogy az ABh-val 2012. január 1. napjára visszamenő hatállyal került megsemmisítésre az Ehtv. 7.§ (1) bekezdésének alkotmányellenes szövegrésze, a MET 2012. január 1. napjára visszanyert egyházi státusza folytán a 2012. május 20. napján törölt technikai számot is visszamenőleges hatállyal kellett volna visszaállítani, figyelemmel a 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 39.§ (1) bekezdésére is.

Másodlagos kereseti kérelméhez előadta, hogy a nyilatkozat azért sem volt érvénytelennek nyilvánítható, mert a MET által a technikai szám kiadása iránt indult közigazgatási eljárás fel van függesztve, így a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 32.§ (1) bekezdése alapján a perbeli eljárást is fel kellett volna függeszteni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Határozatának indokolását fenntartotta azzal, hogy a MET kérelmére indult eljárás nem hat ki a 2015. évi felperesi rendelkezés érvénytelenségéről hozott döntés érdemére, mert nem változtat azon a tényen, hogy a MET a nyilatkozat megtételekor nem rendelkezett érvényes technikai számmal; alperes az Szftv. kógens szabályaitól nem térhetett el.

A kereset az alábbiak szerint megalapozott.

A bíróság az alperes határozatát az Art. 143.§ (1) bekezdése és az 1952. évi III. törvény (Pp.) 324.§ (2) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta felül a keresettel és ellenkérelemmel érintett körben.

A perben nem volt vitatott, hogy a MET-nek a felperes 2015. évi nyilatkozatában megjelölt technikai száma 2012. évben törlésre került. A perbeli nyilatkozat vonatkozásában a bíróság azt is megállapította, hogy az Szftv. 2015. évben hatályos rendelkezései relevánsak.

Az alperes hatáskör hiányában nem dönthet azokról a feltételekről, melyek mellett a MET jogállása az Szftv. 4/A.§ (1) bekezdés a) pontjának 2015. évben megfeleltethető, azt azonban tényként (tényből tényre következtetéssel) megállapíthatta, hogy a MET jogállásáról szóló országgyűlési határozat hiányában a MET bevett egyházként elismerésre nem került. A bevett egyházi jogállás hiányára vonatkozó alperesi megállapítás így önmagában ellentmondó indokolást nem tartalmaz, az elsődleges kereseti érvekkel azonos megállapítást ugyanakkor önmagában az Abtv. 39.§ (1) bekezdése és az ABh alapján a bíróság sem tehetett, e körben a bíróság megfelelően utal a Kúria Kfv.II.37.893/2015/2. számú ítéletére is. Az elsődleges kereseti kérelemnek megfelelő döntés ezáltal nem volt hozható.

Tekintettel azonban arra, hogy a jogállás és a technikai szám kiadása egymással kizárólagos oksági kapcsolatban áll, az adóhatóság a technikai szám kiadása iránt a MET által 2013-ban indított eljárást a Ket. 32.§ (1) bekezdése alapján felfüggesztette. Ezzel (abban az eljárásban) közvetve maga az adóhatóság is relevánsnak tartotta azoknak a szempontoknak az értékelését, melyeket felperes az ABh értelmezésével és alkalmazásával összefüggésben az elsődleges kereseti kérelme kapcsán kifejtett.

A bíróság ehhez képest megállapította, hogy amennyiben a Ket. 32.§ (1) bekezdésének 2013-ban

hatályos utolsó mondata alapján a technikai szám kiadása iránt indult eljárás nem szüntethető meg, illetve érdemben nem bírálható el, akkor a MET jogállásáról való döntésig a technikai szám hiánya miatt a nyilatkozat érvénytelensége sem állapítható meg jogszerűen az Szftv. 5/A.§ (1) bekezdés c) pont alkalmazásával, mert magának a technikai számnak a hiányát is egy függő jogi helyzet – a jogállás kérdése – eredményezi.

Kétségtelen, hogy az Szftv. 4/A.§ (2) bekezdése alapján a kedvezményezetté válást a technikai szám kiadása megelőzi, az Ehtv. fogalmi rendszerébe pedig 2013. augusztus 1. napjával került a bevett egyház (korábban a lényegi tartalmában azonos jogi konstrukció megnevezése 'egyház' volt), azonban minezeknek, valamint az Szftv. 8/A.§ (7) bekezdés utolsó mondatának ügyszámú jelentőségük nincsen, mely körben a bíróság az ABh mellett figyelembe vette a 27/2014. (VII.23.) AB határozatot, valamint a Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai kontra Magyarország ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága 2014. április 8-án hozott ítéletét is. Utóbbi szerint a MET jogállása – ezáltal a technikai szám kiadása – szempontjából releváns, az ABh-ra figyelemmel módosított Ehtv. az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban Egyezmény) 9. és 11. cikkeivel ellentétes.

Fentiek alapján az alperes határozata az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő, mert annak meghozatalára a MET által a technikai szám kiadása iránt indított eljárás befejezése előtt került sor, ezért a bíróság a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján a jogerős közigazgatási határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban a felperes 2015. évi, az Szftv. 1.§ (4) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozatának érvényessége tárgyában érdemi döntést a MET technikai számának kiadása iránt indult eljárás befejezésével egyidejűleg, vagy azt követően lehet hozni.

Az ügyvéd által képviselt felperes perköltségének megfizetésére a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az alperest kötelezte, összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdését alkalmazva 30.000 forintban állapította meg, figyelemmel az ügy összetettségének mértékére, a felperesi nyilatkozatok megalapozottságának arányára, valamint a per tárgyalásának időtartamára.

Az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§ (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett 43.§ (3) bekezdésének 30.000 forint kereseti illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a folytán az állam viseli.

Az ítélet ellen a fellebbezést a Pp. 340.§ (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2016. június 17.

██████████
bíró

A kiadmány hitelesül:

